

puhkusele saatma ja üldse nende kasvatusesega koos tegelema. Pariisis elati õnneks suhteliselt lahkkelisid ei tekitanud, küll aga ei olnud tervet seda noort suguvõsa enam võimalik kuskile paigutada nii, et ka vanematele elamisruumi jääks.

Pereisa firmast, mis oli algselt kolmest inimesest koosnev bürooarvetega tegelev ettevõtte, oli vahepeal saanud poolt tuhandet inimest palkav asutus. Äri läks hästi ja justkui oli paras juhus hakata otsima midagi maakoha sarnast kusagil Pariisi lähistel. Ühiselt otsustati leida suur maja, mis mahutaks kolm perekonda, aga annaks samas igale perele võimaluse segamatult oma elu elada.

Müüa haruldane 13. sajandist pärinev valdus koos kabeliga. Kaev Versailles' lossist.

Igati huvitav kuulutus, aga... "Kui ruumipuiduse lahendamiseks pakuti müüa 13. sajandist pärit Bray valdust koos kabeli, Versailles' lossist toodud kaevu, 15. sajandist pärit tuvila, nende juurde kuuluva vana taluga, mis samal ajal ka pisikese kindluse aset täitis, saime igati aru, et hind, mis selle eest maksta tuleb, on liiga üüratu ja sellise maamajaga me oma eelarves ei püsi. Jääb ära," meenutab pereisa.

Kuid koht asus Pariisist kõigest 40 minuti kaugusel, loodus oli ilus, suuri teid läheduses ei olnud. Külla jõudmiseks tuli läbida veel teisigi maaliisi külakesi neid valvavate losside, keskaegsete kivimüüride ja igivanade roosipuudega. Bray valdus ise koosnes kolmest vanaaegsest kivist eluhoonest, mida ümbritsesid abihooned. Kogu elamugrupp moodustas kaitsva ringi ümber hiigelsuure hoovi, kääneline tee viis kilomeetri kaugusel asuva külakirikuni, naabrite hobusekasvanduses elavad asukad sõid kindlusemüüri taga rohtu ning keset hoovi seisis vana tuvila ja imeilus tiik. Ja valduse juurde kuulus haruldane kabel. Selle pere maamaja otsustati kallist hinnast hoolimata leituks kuulutada.

Kolimine: väliköök ja Gerard Depardieu meie õuel

"Pitof tegi samal ajal maailma esimest täielikult HD-formaadis filmitud linateost "Vidocq" koos Gerard Depardieu'ga ja ühe lõigu jaoks üüriti meie kabel. Vaesekesed, kabel oli veel iga-sugust prahti täis ja võtteid ettevalmistav grupp pidi selle kõik tühjaks tõstma. Terve ümbrus oli nelja nädala jooksul furgoone täis pikitud: elamud näitlejate jaoks, tehnika, valgustus, dekoratsioonid, väliköök. Kohutavalt palju inimesi sõelus ringi, aga kõik teadsid täpselt, mida nad tegema peavad. Kõige rohkem võttiski aega võttekoha ettevalmistus. Inimesed töötasid ööpäev läbi, võtted kestsid hommikutundideni, aga hommikusöögi aega see ei muutnud. Meid see ei häirinud, sest tegelesime ise samal ajal kolimisega. Üks segadus kõik."

Osa elumajast, mille robustest puust sissekäigu asemel on nüüd hoopis õhuline klaasist aken. Ilusa ilmaga kolitakse söögiloast aeda üle.

Kas võttegrupp oli valdusega kena?

"Väga kena. Kõik koristati pärast ära, ei mingeid kahjusid. Kabeliga olid nad väga ettevaatlikud ja ümbrust hoiti ilusti korras. Võtetest on ainult head mälestused. Pärast võtteid tuli muidugi restaureerimistöödega alustada – ilma selleta nii vanade hoonete haldamine ei möödu."

Restaureerimisvajadus ei olnud loomulikult mitte võtterupi, vaid ikka ajahamba põhjustatud. Iga majaomanik teab, et ka uues majas on alati midagi teha ja korrastada. Mis siis veel rääkida hoonetest, millele on aluse pannud ristisõjad.

Päris vana mudel linnumajast, mis kõigi silmarõõmuks puu otsast kännu otsa üle koliti. Linnud ise otsustasid pigem kõrgustesse jääda, leppides vähem antiiksete pesadega.

Ristisõdade pärandus

Senilis' rüütel Guy le Bouteiller otsustas ettenägelikult enne Louis IX-ga seitsmendasse ristisõtta minekut oma testamendi vormistada. Selles palus ta oma surma korral ehitada Braysse talle kuuluvale maale klooster, mis kuuluks Pariisi Sain-Victori kloostri alla. Testamendis antud korraldust asuti täitma juba samal aastal (1249) – rüütel suri, olles Egiptuses just maabunud.

Kümme aastat hiljem andis paavst kloostrile ehitusloa ja 1263. aasta jõuluõhtul seadsid kuus munk end seal sisse. Nende halduses olid valduse juurde kuuluvad talud, metsad ja põllud.

Prantsuse revolutsioon kaotas kloostri ja kuulutas hooned riigi omandiks. Need müüdi peagi eravaldusesse ja nii on see tänapäevani.

Kabelit restaureeritakse, elumajades on gaasiküte, ilus hagijas Itha kihutab jalgratta järel juba suureks saanud laste kannul. Tenniseväljakule teda kaasa võtta ei saa, hakkab palli jahtima. Naabrite hobused söövad müüri taga rohtu ja tuvid tuvilas on rahul, et ei pea hakkama mingi kirjaga kuskile sünnipaika tagasi lendama.

Pereisa tegeleb viis päeva nädalas oma äriasjadega ja puhkepäevadel on tema lemmikhobiks Bray valdus: restaureerimise korraldamine, kõikvõimalike ürituste organiseerimine. Aasta tagasi sai valmis kinosaal, alustati väikest animafestivali, kabelis korraldatakse kontserte, hoovis vabaõhuetendusi.

Aga mingit programmi peremehel täita ei tule. Ta ei kasuta riigi pakutavaid toetusi ei restaureerimiseks ega kultuuriürituste korraldamiseks. Nii sünnivad üritused ainult kõigi vabast tahtest ja heast tujust. Valdus ei pea publikule kohustuslikult avatud olema ning kodu jääb koduks.